

Kent Kirk (KF):

Jeg tror, meget tid kunne spares, hvis man ville respektere, at vi altså har to forskellige opfattelser her i Folketingssalen: Hvor der er nogen, der har den opfattelse, at man skal have så meget kontrol af borgerne som overhovedet muligt, så har vi i Det Konservative Folkeparti den opfattelse, at vi skal have så lidt kontrol af borgerne som overhovedet muligt. Derfor synes vi, at Schengenaftalen er en god aftale, fordi vi nu får bygget et system op i Europa, hvor vi kan få den frie personbevægelighed. Vi har jo før set, hvordan det var i Sovjetunionen: Når man skulle køre fra Moskva og til en anden by, ja, så skulle man melde ind ved en politimyndighed, når man kørte ud af Moskva, så skulle man kontrolleres undervejs, og så skulle man kontrolleres, når man kom til den anden by.

Der er nogle, der kan være tilhængere af det system, men det system er vi ikke tilhængere af i Det Konservative Folkeparti. Og når man gerne vil have den frie personbevægelighed, så er man jo også nødt til at kigge på, hvordan man kan få den til at fungere på en ordentlig måde.

Derfor er vi også meget stærke tilhængere af det, der ligger i Schengenaftalen om en styrkelse af indsatsen imod den internationale kriminalitet. Vi synes faktisk, det er nogle fornuftige løsningsmodeller, man har peget på, bl.a. at man øger samarbejdet imellem de regionale politimyndigheder, og at man også øger samarbejdet på landsplan imellem politimyndighederne. Det er fornuftigt; det er common sense, man indfører her. Jeg synes, det er noget, man burde kunne støtte fra hele Folketingets side, hvis ellers man går ind for den frie personbevægelighed.

Så peges der på, at problemet omkring den grænseoverskridende forfølgelse i virkeligheden er noget uhyggeligt noget. Men det ville da være fuldstændig vanvittigt, hvis det er sådan, at det danske politi er ved at fange en forbryder, der nærmer sig den tyske grænse, og at man så ikke har mulighed for at følge efter vedkommende. Man kan ikke stoppe vedkommende, men man kan følge efter vedkommende og observere vedkommende, indtil det tyske politi kan komme til stede og gribe ind. Det ville da være fuldstændig vanvittigt, og borgerne ville aldrig kunne forstå det, hvis man politisk skulle træffe en beslutning om, at man ikke kunne gøre sådan noget.

Så vi synes faktisk, at det, der ligger i aftalen her, er meget fornuftigt. Vi har bemærket os, at vi faktisk er mere restriktive over for det tyske

politis muligheder for at operere i Danmark, end Tyskland er over for det danske politis muligheder for at kunne arbejde i Tyskland i en forfølgessituation. Så vi har altså meget svært ved at forstå alle dem, der forsøger at gøre det her til noget negativt for borgerne og for Danmark.

Må jeg så sige vedrørende selve informationssystemet, der jo også er en nødvendighed, hvis vi skal bekæmpe den internationale kriminalitet, at dér synes vi også, at man har fundet nogle fornuftige løsninger. Man er jo nødt til at udveksle informationer, når det er kriminelle, der er tale om, som vil misbruge dét, at man har den frie bevægelighed.

Og her bygger man altså op på, at man kan lave et register, hvor man bestemmer, hvilke informationer der skal ind, samtidig med at man har taget højde for, at man skal kunne kontrollere tingene. Og dér er vi stærke tilhængere af, at man får en uafhængig myndighed, der sammen med de nationale tilsynsmyndigheder kan føre kontrol og tilsyn med det informationssystem, der skal bygges op.

Så har vi – og det er vi meget glade for – selvfølgelig bemærket, at vi har fået den nordiske aftale på plads i forhold til Schengensamarbejdet. Jeg synes egentlig, det er fantastisk, at Norge og Island er gået så langt, at de har sagt: O.k., vi kan også se perspektivet her omkring den frie bevægelighed. Vi vil gerne være observatører i Schengensamarbejdet, således at den ydre grænse flyttes ud, og således at vi ikke får ødelagt den nordiske pasunion.

Vi synes, det er meget, meget flot, at Norge og Island er gået ind her, og det viser jo altså, at der også i de nordiske lande er nogle, der kan se perspektiverne i det her.

Det er klart, at spørgsmålet om kontrol med den ydre grænse er afgørende, for det her ville ikke kunne fungere, hvis kontrollen med den ydre grænse ikke var effektiv, og derfor har vi også bemærket os, at vi har fået løst problemerne, som kan opstå i Grønland og Færøerne, for det vil jo være den ydre grænse for Danmarks vedkommende.

Men endelig synes vi også, at man faktisk skal lave modprøven og sige, at hvis det danske Folketing og hvis den danske regering havde sagt: Vi ønsker ikke at gå ind i Schengensamarbejdet, hvad ville konsekvenserne så have været? Ja, så ville konsekvenserne jo have været, at den ydre grænse for Schengenlandene ville have været grænsen til Danmark. Og konsekvenserne ville